



ה"ט 9493/01/23 - א.א.ד נגד י.י.ד

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ה"ט 9493-01-23
תיק חיצוני: סוג זיהוי צד א'

בפני כב' השופטת כרמית חדד
המבקשת:
א.א.ד
ע"י ב"כ עו"ד גיל שחף
נגד
המשיב:
י.י.ד
ע"י ב"כ עו"ד ורד נוף

החלטה

במסגרת התובענה שבתיק זה עתרה המבקשת, גב' א.א.ד (להלן: "המבקשת") למתן צו הגנה כנגד בעלה המשיב מר י.י.ד (להלן: "המשיב") הכולל הוראות כדלקמן:

- א. להורות למשיב להחזיר למבקשת לאלתר את הרכב עם הביטוח והדלקן כפי שהיה תמיד ולאסור עליו לגעת בו או למנוע בו שימוש.
- ב. לאסור על המשיב לשוחח עם המבקשת או לפנות אליה או להטריד אותה או לנהוג כלפיה באלימות מסוג כלשהו
- ג. לאסור על המשיב לדבר עם הקטינים על המבקשת.
- ד. לאסור על המשיב לשתף את הקטינים בהליכים המשפטיים
- ה. לחייב את המשיב לקחת חלק בתוכנית לטיפול בכעסים
- ו. להתריע במשיב כי היה וימשיך בהתנהגותו הוא יורחק מבית המגורים.

רקע וטענות הצדדים:

1. המבקשת והמשיב נישאו ביום 00.00.2002. לצדדים חמישה ילדים מהם שני בגירים ושלושה קטינים שהצעיר מביניהם בן 12 לערך.

עמוד 1



2. המבקשת הגישה ביום 00.00.2022 בקשה ליישוב סכסוך. בהסכמת הצדדים הוארכה תקופת עיכוב ההליכים עד ליום 15.12.2022.

ביום 00.00.2022 הגישה המבקשת תביעה בענייני הרכוש שבין הצדדים.

3. הבקשה דן הוגשה ביום 04.01.2023 במסגרתה טענה המבקשת כי המשיב אדם אלים מאוד, אשר נוקט באלימות שהיא בעיקרה נפשית אולם יש לה ביטויים פיזיים. לטענת המבקשת יש למשיב בעיה של שליטה בכעסים, הוא אינו מטפל בעצמו ואינו נוטל טיפול תרופתי שלטענתו ניתן לו. המבקשת טוענת בתצהירה כי המשיב זרק עליה סלטים, סכו"ם פיצוחים וזרק לה את הבגדים על הרצפה (צורפה תמונה של הבגדים).

עוד טענה המבקשת כי המשיב קרע עליה קריעה זרק סירים על הרצפה ובאחת הפעמים זרק תבנית של לחם לרצפה ובפעם אחרת כלי עם עוגיות. כמו כן טוענת המבקשת כי המשיב מקלל אותה ואת הילדים כדבר שבשגרה. מוסיפה המבקשת וטוענת כי המשיב החל לעשם גראס והוא במצב נפשי רע.

באשר לעילת הבקשה טוענת המבקשת כי לאחר שהמשיב קיבל את התביעה לאיזון משאבים שהוגשה על ידי המבקשת ולאחר שהמבקשת דחתה הצעת פשרה של המשיב שהיתה לטענתה הצעה מקפחת וביום 02.01.2023 אמר לה לעיני הבן שהיא לא תקבל כלום שהיא יצאה גנבה כמו אביה הציג את כתב התביעה לעיני ילדי הצדדים ואמר להם שהמבקשת רוצה לקחת לו את הכסף שמיועד להם. לאחר שהמבקשת ביקשה שלא יערב את הילדים השיב לה "את חזירה את רוצה לקחת לי את הכסף ואין כסף את תשארי באזור ג'", עוד הוסיף המשיב ואמר לקטין "אל תדאג היא לא תזכה להוביל אתכם בחתונות היא תמות לפני אחותכם תוביל אתכם" ובהמשך אמר "אתם מבינים למה גברים רוצחים את הנשים שלהם?".

עוד מוסיפה המבקשת וטוענת כי ביום 03.01.2023 קיבלה הודעה מהבנק שבוטל כרטיס האשראי ולאחר שעתיים ראתה שהמשיב לקח לה את הרכב וכי כל הדברים שהיו ברכב נמצאו בכניסה לבית. המבקשת מתארת שקודם לכן נלקחו מפתחות הרכב והושבו לאחר מכן.

המבקשת טוענת כי היא אינה עובדת מזה שנים על פי דרישתו של המשיב וכי ברגע אחד המשיב עצר את הכספים לבית ולקח לה את הרכב.

המבקשת הבהירה כי היא לא הגישה נגד המשיב תלונה במשטרה על מנת שלא לפגוע בילדים אולם אם לא תהיה לה ברירה היא תעשה כן.



4. ביום 04.01.2023 ניתן צו במעמד צו אחד במסגרתו נאסר על המשיב להטריד את המבקשת והתובענה נקבעה לדיון במעמד הצדדים.

דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 10.01.2023. כאן המקום לציין כי המשיב אשר עדכן ייצוגו בתיק ביום 04.01.2023 לא הגיש תצהיר נגדי אולם על פי החלטת בית המשפט שניתנה במעמד הדיון נשאל המשיב מספר שאלות על ידי בית המשפט וב"כ המבקשת לא ביקש להציג לו שאלות נוספות.

בסיום הדיון נשמעו סיכומי הצדדים ומכאן החלטה זו.

דיון והכרעה:

5. לאחר שעינתי בבקשה ובכלל אשר הוגש ולאחר ששמעתי את הצדדים וב"כ מצאתי להיעתר לבקשה באופן חלקי.

6. עדותה של המבקשת בכל הנוגע לאירוע מיום 02.01.2023 לא נסתרה. בתשובה לשאלות בית המשפט אישר המשיב אירועים בהם זרק על המבקשת בעבר פיצוחים כטענתה לא הכחיש כי קרע עליה קריעה (שאין חולק שהיא פעולה שנעשית בשל מותו של אדם אחר) והניח את בגדיה על הרצפה (הגם שטען כי סבר שהמדובר בכביסה מלוכלכת) (ראו עמ' 4 ש' 8-24). דבריו אלו של המשיב יש בהם גם כדי לתמוך בגרסת המבקשת בדבר אופן התנהלות המבקשת וכן ביחס לאירועים מיום 02.01.2023 שלא נסתרה כאמור ושהמשיב לא העלה ביחס אליה כל גרסה אחרת.

הגם שהמבקשת הצהירה כי הבקשה הוגשה רק בשל העובדה שהמשיב ביטל את כרטיס האשראי ולקח את הרכב ולא בשל איום פיזי או מילולי (עמ' 3 ש' 6-15 לפרוטוקול הדיון מיום 10.01.2023) הרי שלא ניתן להתעלם מתוכן האמירות של המשיב כמפורט לעיל

פעולות אלו של המשיב מקימות עילה לפי ס' 3(3) **לחוק למניעת אלימות במשפחה** התשנ"א - 1991 (להלן: "החוק") ומצדיקות מתן צו האוסר על המשיב להטריד המבקשת לרבות באמצעות צדדי ג' ולרבות איסור על עירוב הקטינים בסכסוך שבין הצדדים. יצוין כי המבקשת לא עתרה למתן צו להרחקת המשיב.

7. שונים הם פני הדברים בכל הנוגע למתן צו המורה על החזרת הרכב לידי המבקשת.

במסגרת צו לפי החוק "בית המשפט רשאי לתת צו האוסר על אדם... (3) לפעול בכל דרך המונעת או



המקשה על שימוש בנכס המשמש כדין את בן משפחתו והוא אף אם יש לו זכות כלשהי בנכס" (ס' 2)(א)(3) לחוק).

ב"כ המבקשת הפנה בסיכומיו לפסיקה מכוחה לטענתו למדים שיש מקום בנסיבות ליתן צו כאמור ביחס לרכב הצדדים. ב"כ הנתבע טענה בסיכומיה שאין ליתן הסעד במסגרת ההליך דנן.

לאחר שעיינתי בכלל אשר הוגש מצאתי שלא להיעתר לסעד המבוקש במסגרת הליך זה וזאת מן הנימוקים כפי יפורטו להלן.

חרף הוראת ס' 2(א)(3) לחוק הרי שיש תחילה להוכיח כי התקיימה עילה למתן הצו הספציפי מכח אחת העילות שבס' 3 לחוק למניעת אלימות במשפחה ודוקו יש לטעמי להראות שמתקיימת עילה כאמור ביחס לנכס הספציפי שמבוקש ליתן סעד לגביו. לא בכל מקרה בו מתקיימת עילה לפי ס' 3 לחוק יש מקום או צורך ליתן צו ביחס לרכוש הצדדים.

מלבד המקרה המתואר בבקשה לא עולה ממנה כי העילה מכח ס' 3(3) לחוק מתקיימת גם ביחס לרכב ולא עולה התנהגות מתמשכת של המבקש ביחס לרכב.

כאן המקום לציין כי אין כל מניעה כי המבקשת תעתור למתן סעד במסגרת הליך מתאים לשם קביעת השימוש ברכב או כל סעד אחר מתאים בנסיבות אלא שאיני סבורה כי בנסיבותיו של המקרה דנן יש מקום ליתן סעד מעין זה במסגרת הליכים לפי החוק.

ב"כ המבקשת הפנה לספר מאת **גלי רון**, צווי הרחקה במשפט האזרחי (2019) על האסמכתאות המובאות בו אלא שבמסגרתו הובאו שתי עמדות בפסיקה. האחת של כבוד השופט שוחט בעניין בש"א (משפחה ת"א) 9902/99 **פלונית נ' פלוני** (פורסם בנבו, 24.01.2000), והשניה של כבוד השופט גרניט בעניין תמ"ש (משפחה ת"א) 22051/01 **י.ש.ה' ה.א.ש** (פורסם בנבו, 06.06.2004).

עיון בהחלטה כבוד השופט שוחט מיום 24.01.2000 לעיל מעלה כי הוא סבור כי במקרה בו אחד מבני המשפחה מעלים את המכונית המשפחתית ומונע מבן הזוג לעשות בה שימוש אינו מחייב הגשת בקשה למתן צו להשבת המכונית וניתן לעשות כן במסגרת בקשה למתן צו הגנה הגם שלא נעשה שימוש רב בסעיף זה בפועל (ראו ס' 14 להחלטה).

עם זאת ראוי לציין כי דברי כבוד השופט שוחט בעניין זה הובאו אגב אורחא וההחלטה ניתנה ביחס לבקשה למתן צו עשה זמני להשבת מיטלטלין שניטלו מבית הצדדים (במסגרת תביעה למתן צו עשה קבוע) ולא בהליך לפי החוק למניעת אלימות במשפחה.



בהחלטת כבוד השופט גרניט מיום 06.06.2004 שניתנה במסגרת הליך לפי החוק למניעת אלימות במשפחה הוא מתייחס באופן מפורש לקביעה שבהחלטת כבוד השופט שוחט ומציין כי הוא חולק על עמדה זו. על פי האמור בהחלטת השופט גרניט יש תחילה להוכיח קיומה של עילה מכח ס' 3 לחוק ורק לאחר מכן ניתן ליתן איזה מן הסעדים המנויים בס' 2.

בנוסף נקבע "יתר על כן, וזה אולי העיקר בבקשה זו, החוק למניעת אלימות במשפחה הוא מגן ולא חרב ולא ניתן במסגרתו ליתן צווי עשה, אלא רק צווים מונעים, כאמור בס' 2(א) על סעיפי המשנה שלו. לפיכך לא ניתן להורות על השבת המצב לקדמותו בכלל ובנוגע לרכוש בפרט" (ס' 19 להחלטה).

עוד נקבע כי הסעד לפי ס' 2(א)(3) הוא רק סעד נלווה לצו הרחקה או מניעת הטרדה וינתן רק כאשר קיימת אלימות אפילו לכאורה בן המשפחה והוא נועד להבטחת בטחונו של המבקש.

אכן, כאמור לעיל נקבע כי מתקיימת עילה למתן צו על פי החוק אולם העילה האמורה אינה מכח פעולות שנעשו ברכב ולא הוכח כי נטילת הרכב והשימוש בו על ידי המשיב מקים עילה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה. כאן המקום ליתן משקל לעדותה של המבקשת לפיה הבקשה הוגשה בעיקר בשל ביטול האשראי ולקיחת הרכב ולא בשל הטענות לאלימות מילולית של המבקש.

מחלוקת בעניין אופן השימוש ברכב אין מקומה להתברר במסגרת הליך לפי החוק למניעת אלימות במשפחה.

יפים לעניין זה הדברים שצוינו בהחלטת כבוד השופט גרניט לעיל לפיהם "במידה שבית המשפט יאפשר ליתן סעדים שהחוק למניעת אלימות במשפחה לא נועד לתיתם, הדבר יגרום להצפה של תביעות רכושיות שיתבררו, ללא תשלום אגרה ומבלי שהמבקש יחוייב במתן בטוחות לשם קבלת צווים כאלה שיבטיחו את פיצוי נזקים של המשיב כפי שנדרש.... כמו כן בדרך זו ניתן לקבל סעדים קבועים מבלי להגיש תובענה לסעדים קבועים" (ס' 20 לפסק הדין).

בעניין זה ראוי לציין הדברים שנפסקו בעניין עמ"ש (ב"ש) 58533-06-15 ד. נ' ד.ד. (פורסם בנבו, 31.05.2016) כדלקמן:

"אכן, כאשר בקשת ההרחקה מבוססת באופן בלעדי על העילה שבסעיף 3(3) סיפא לחוק, מתחייב ריסון שיפוטי. בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי מתחייב איזון בין הפגיעה בן משפחה אחד, כתוצאה מפגיעה ביכולתו לנהל חיו בצורה סבירה ותקינה, לבין הפגיעה בן המשפחה האחר, כתוצאה מהרחקתו מביתו, על כל המשתמע מכך. יתרה מכך, יש לנקוט משנה זהירות בהרחקת אדם מביתו כאשר בני המשפחה מצויים בעיצומה של מערכה משפטית, וזאת כדי להבטיח שצו ההרחקה לא ישמש לשם השגת יתרון בהליכים המשפטיים או במשא ומתן המתנהל בין הצדדים. צו ההגנה אף אינו יכול להוות תחליף לבירור מחלוקות בשאלות ממוניות וקנייניות בין הצדדים, או בעניין משמורת והסדרי ראייה, שצריכות להתברר בהליכים המשפטיים המקובלים" (הערת הח"מ - ההדגשות אינן במקור).



עוד ראוי לציין כי בספר "צווי הרחקה במשפט האזרחי" אליו הפנה ב"כ המבקשת הובעה תמיכה בעמדת כבוד השופט גרניט בהחלטה כאמור לעיל. ולכך יש להוסיף כי לא בכדי השימוש שנעשה בסעיף זה הוא מצומצם ביותר בפסיקת בתי המשפט שכן הוא לא נועד לעקוף את הצורך בהגשת בקשות מתאימות במסגרת הליכים הרלוונטיים לסוגיית השימוש ברכוש ואין מקום לאפשר זאת.

במאמר מוסגר יצוין כי ב"כ המבקשת הפנה בסיכומיו גם להחלטת כבוד השופט נחשון פישר בעניין ה"ט 34422-05-18 ה.כ.נ' י.כ. (פורסם בנבו, 19.06.2018). החלטה זו אין בה כדי להשליך על הסוגיה האמורה שכן הגם שנקבע בה שלקחת הרכב על ידי המשיב מהווה "עלית מדרגה" בכל הנוגע ליחסו של המשיב למבקשת הרי שהדבר נלקח בחשבון בקביעת קיומה של עילה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה אולם לא נדון ולא ניתן בפועל סעד לפי ס' 2(א)(3) לחוק.

לפיכך לא מצאתי מקום ליתן סעד של צו עשה ביחס לרכב שלא ניתן לתיתו כלל מכח החוק וכן לא מצאתי יתן צו מניעה ביחס לשימוש ברכב מכל הנימוקים כמפורט לעיל.

אין באמור לעיל כדי לקבוע מסמרות בכל הנוגע לבקשה אם תוגש במסגרת הליך מתאים.

8. מכל המקובץ לעיל אני מורה כדלקמן:

נאסר על המשיב להטריד את המבקשת בכל דרך לרבות באמצעות הטלפון ובכל מקום לרבות במקום עבודתה ולרבות באמצעות צדד ג'. כמו כן נאסר על המשיב לערב את ילדי הצדדים הקטינים בהליכים המשפטיים שבין הצדדים או בפרטי הסכסוך.

תוקף הצו לשלושה חודשים מהיום.

למען הסדר הטוב מובהר כי איסור ההטרדה לעיל כולל איסור על נקיטת אלימות מכל סוג לרבות מילולית או אחרת.

הבקשה למתן סעדים ביחס לרכב במסגרת הליך זה נדחת.

שעה שעולה מטענות הצדדים כי פניהם לגירושין ולאור הוראות ס' 2(א)(ב) לחוק לא מצאתי ליתן הוראות ביחס להפניית המשיב להליך טיפולי במסגרת הליך זה.

לא מצאתי מקום ליתן סעדים ביחס לילדיהם הבגירים של הצדדים שכן לנוכח גילם לא ניתן



להגיש בקשות בשמם באמצעות המבקשת.

משהבקשה התקבלה באופן חלקי ועל מנת לאפשר לצדדים להוסיף לקיים שיח לשם סיום ההליכים בהסכמה - איני עושה צו להוצאות.

החלטה זו מותרת בפרסום ללא פרטים מזהים

בכך מסתיים בירור התובענה והמזכירות תסגור את התיק.

ניתנה היום, י"ח טבת תשפ"ג, 11 ינואר 2023, בהעדר
הצדדים.